

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 10 listopada 2016 roku, Sąd Rejonowy w Zgierzu zasądził od Z. T. (...) Firmę Handlowo – Usługową (...) – Z. T. na rzecz A. W. kwotę 30.150zł złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 23 września 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty co do kwoty 9.000 złotych oraz wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10 października 2016 roku do dnia zapłaty co do kwoty 21.150zł złotych oraz kwotę 1.467 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu; oddalił powództwo w pozostałej części; oddalił powództwo w stosunku do (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. w całości; zasądził od A. W. na rzecz (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. kwotę 1.217 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu oraz zasądził od Z. T. (...) Firmę Handlowo – Usługową (...) – Z. T. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Zgierzu kwotę 200 zł złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej oraz kwotę 1.024,28 zł tytułem zwrotu kwot wydatkowanych na biegłych.

Sąd Rejonowy swoje rozstrzygnięcie oparł na następujących ustaleniach i zważył co następuje:

W dniu 19 stycznia 2013 r. ok. godz. 23.00 A. W. wraz z narzeczoną A. M. wracał z kolacji spędzonej u rodziców narzeczonej. Na ul. (...) w Z., na chodniku przez blokiem powód poślizgnął się na oblodzonym chodniku i upadł na bok. Na chodniku zalegał śnieg, było bardzo ślisko i mroźno, nie padał śnieg. Chodnik nie był posypany.

U powoda stwierdzono spiralne złamanie lewej nogi (obwodowej części piszczeli i górnej części strzałki). Dokonano repozycji złamania i założono na kończynę opatrunek gipsowy stopowo-udowy sięgający od palców po pachwinę. Powód otrzymał zwolnienie lekarskie do 25 marca 2013 r. Powód pozostawał pod opieką (...). Po 2 tygodni od złamania, założono powodowi ortezę czynnościową. Powód poruszał się przy pomocy dwóch kul. Od marca zaczął poruszać się o jednej kuli, a od maja 2013 r. poruszał się bez kul. Powód otrzymał zwolnienie lekarskie do 1 lipca 2013 r. Nie miał zalecanej rehabilitacji. Obecnie występuje u powoda wadliwie wygojone złamanie spiralne kości piszczelowej lewej oraz wygojone złamanie koci strzałkowej lewej. U powoda występuje obecnie na skutek doznanego urazu skrócenie lewej kończyny dolnej o 2 cm, zaniki mięśniowe nogi lewej, deformacja w 1/4 dalszej koci piszczelowej bolesna przy obmacywaniu, śladowe ograniczenie ruchów w stawie skokowym lewym. Wypadek spowodował u powoda trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 15 % według punktu 158a rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r.

Skutki wypadku powodowały konieczność zażywania leków przeciwbólowych i przeciwzkrzepowych, których koszt kształtuje się w granicach 30-50 zł miesięcznie przez okres 2-3 miesięcy. Stan zdrowia powoda jest utrwalony. Nie należy oczekiwać istotnych zmian. U powoda wskazana jest rehabilitacja w celu poprawy ruchomości w stawie skokowym i nauki prawidłowego obciążania lewej kończyny dolnej i poprawy chodu oraz w celu zmniejszenia dolegliwości bólowych. Powód wymaga również stosowania wkładek ortopedycznych korygujących nieprawidłowe ustawienie stopy i wyrównujących skrócenie. Rehabilitacja może odbywać się w ramach NFZ.

Chodnik, na którym upadł powód, przylega bezpośrednio do nieruchomości stanowiącej własność (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z..

W dniu 30 lipca 2010 r. (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa zawarła z Z. T. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa (...) z siedzibą w S.-L. umowę nr (...) świadczenia usług porządkowych na ul. (...) na czas nieokreślony, mocą której zleceniobiorca zobowiązał się przy użyciu własnego sprzętu i własnych środków wykonywać czynności sprzątkowania na terenie określonym w załączniku nr 1 do umowy, w tym na ul. (...).

W § 4 umowy strony uzgodniły, iż zleceniobiorca ponosi odpowiedzialność za wszelkie szkody powstałe z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania przedmiotowej umowy zarówno przez zleceniobiorcę jak i osoby, którym powierzył wykonanie obowiązków wynikających z niniejszej umowy, a powstałe zarówno u osób trzecich jak i w

mieniu zleceniodawcy. W styczniu 2013 r. Firma Handlowo-Uslugowa (...) zajmowała się usuwaniem skutków zimy na chodnikach na terenach Spółdzielni.

Według Sądu I instancji pozwana nie negowała okoliczności, że odpowiadała za stan chodnika, na którym upadł powód. Podniosła jednakże, iż powierzyła utrzymanie stanu chodnika podmiotowi profesjonalnie zajmującemu się wskazanymi czynnościami, tj. Z. T.. Z. T. jest profesjonalistą w swojej dziedzinie, wobec czego Spółdzielnia jest zwolniona z odpowiedzialności stosownie do treści art. 429 k.c. Powództwo względem pozwanej Spółdzielni podlegało zatem oddaleniu, zaś podmiotem odpowiedzialnym za szkodę jest Z. T..

Zdaniem Sądu Rejonowego Z. T. nie dochowała należytej staranności w wykonywaniu powierzonych jej czynności, wobec czego odpowiada za szkodę wyrządzoną powodowi.

Uwzględniając treść art. 444 k.c. i art. 445 k.c., Sąd Rejonowy uznał za zasadne przyznanie powodowi zadośćuczynienia w kwocie 30.000 zł, które rekompensuje doznaną przez powoda krzywdę nie będąc przy tym kwotą wygórowaną.

Sąd uznał za zasadne przyznanie powodowi odszkodowania w kwocie 150 zł. Biegły z zakresu ortopedii wskazał, iż skutki wypadku powodowały konieczność zażywania leków przeciwbólowych i przeciwzakrzepowych, których koszt kształtuje się w granicach 30-50 miesięcznie przez okres 2-3 miesięcy. Biorąc pod uwagę zeznania powoda, Sąd uznał za zasadne przyznanie na jego rzecz kwoty 150 zł z tego tytułu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Uzasadniając rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu, Sąd Rejonowy ograniczył się w uzasadnieniu do przywołania treści powyższego artykułu.

Przedmiotowe rozstrzygnięcie zaskarżył apelacją pełnomocnik powoda zaskarżając orzeczenie w części oddalającej powództwo co do kwoty 680 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 października 2016 r. do dnia zapłaty z tytułu odszkodowania oraz co do ustalenia odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące ujawnić się u powoda w przyszłości, a będące następstwem w/w zdarzenia z dnia 19 stycznia 2013 roku oraz w części zasądzonej od powoda na rzecz (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. kwotę 1.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Skarżący zarzucił Sądowi Rejonowemu:

- naruszenie prawa materialnego, w postaci art. 444 § 1 k.c. poprzez jego bezzasadne niezastosowanie, skutkujące oddaleniem: powództwa, co do kwoty 680 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 października 2016 r. do dnia zapłaty z tytułu odszkodowania, opiewającego na koszty uzasadnionego leczenia oraz rehabilitacji, jakie powód poniósł w następstwie zdarzenia z dnia 19 stycznia 2013 r., podczas gdy z opinii biegłego z zakresu rehabilitacji medycznej wprost wynika powyższa kwota jako odpowiadająca faktycznym kosztom dwóch konsultacji lekarskich, dwóch cykli fizjoterapii oraz zakupu wkładek ortopedycznych.

- naruszenie prawa przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia tj.:

a) art. 189 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że powód nie posiada interesu prawnego w ustaleniu odpowiedzialności pozwanej na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 19 stycznia 2013 r., skutkujące oddaleniem powództwa w tym zakresie;

b) art. 328 § 2 k.p.c. poprzez całkowite pominięcie przez Sąd I instancji, w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia w przedmiocie oddalenia powództwa w zakresie kwoty 680 zł z tytułu odszkodowania za koszty uzasadnionego leczenia oraz rehabilitacji powoda oraz w przedmiocie oddalenia powództwa co do ustalenia odpowiedzialności pozwanej na przyszłość, za skutki zdarzenia z dnia 19 stycznia 2013;

c) art. 98 § 1 k.p.c. poprzez bezzasadnie zasądzenie od powoda A. W. na rzecz (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. kwoty 1.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu podczas gdy powód wygrał sprawę w przeważającej części, a pierwotnie pozwany – (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w Z., wobec której powództwo zostało oddalone w całości pomimo wymiany korespondencji na etapie przedsądowym, dopiero na etapie postępowania sądowego wskazał na istnienie

innego podmiotu odpowiedzialnego za zabezpieczenie chodnika – Z. T. (...) Firma Handlowo – Usługową (...) Z. T., a co za tym idzie pozwany Z. Spółdzielnia Mieszkaniowa w Z. dała powodowi powód do wytoczenia przedmiotowego powództwa;

d) art. 102 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i zaniechanie nieobciążania powoda kosztami procesu poniesionymi przez pozwaną (...) Spółdzielnię Mieszkaniową, pomimo że w niniejszej sprawie zachodziły szczególne okoliczności polegające na tym, że w momencie wytaczania powództwa, powód nie mógł wiedzieć o tym, że istnieje inny podmiot odpowiedzialny za powstałą szkodę w osobie pozwanej Z. T., w szczególności na w/w okoliczność nie wskazała pozwana Z. Spółdzielnia Mieszkaniowa w pismach przedsądowych, podnosząc w nich jedynie brak swojej winy w powstaniu szkody.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

a) zasądzenie na rzecz A. W. od Z. T. (...) Firma Handlowo – Usługową (...) Z. T. kwoty 680 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 października 2016 r. do dnia zapłaty, tytułem częściowego odszkodowania za szkodę objętą odpowiedzialnością pozwanej;

b) ustalenie odpowiedzialności pozwanej Z. T. (...) Firma Handlowo – Usługową (...) Z. T. na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 19 stycznia 2013 r.;

c) nieobciążanie powoda A. W. zwrotem kosztów procesu w kwocie 1.217 zł na rzecz (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z..

Jednocześnie skarżący wniósł o zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

W piśmie procesowym z dnia 9 lutego 2017 roku, pełnomocnik pozwanego (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. wniósł o odrzucenie zażalenia powoda A. W. wywiezionego na rozstrzygnięcie o kosztach procesu z uwagi na uchybienie terminowi do jego wniesienia oraz zasądzenie od powoda, A. W., na rzecz pozwanej, (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z., kosztów postępowania zażaleniowego wg. norm w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Na rozprawie w dniu 25 maja 2017 roku, pełnomocnik powoda sprecyzował omyłkę co do zakresu żądania apelacji wnosząc w pkt. III a o zasądzenie kwoty 30.830 złotych w miejsce kwoty 31.150 złotych / protokół (...):02:34/.

Pełnomocnik pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego / protokół (...):05:34/.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna.

W pierwszej kolejności – wbrew porządkowi skargi apelacyjnej – należy odnieść się do zarzutów apelacji dotyczących naruszenia przepisów prawa procesowego, gdyż to właśnie ustalenia faktyczne determinują zastosowanie prawa materialnego.

Rację ma skarżący, że w niniejszej sprawie doszło do naruszenia przepisu art. 189 k.p.c.

Sąd w tym składzie podziela pogląd wyrażony w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 1970 r., III PZP 34/69, wpisanej do księgi zasad prawnych, zgodnie z którym w sprawie o naprawienie szkody wynikającej z uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia zasądzenie określonego świadczenia nie wyłącza jednoczesnego ustalenia w sentencji wyroku odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości z tego samego zdarzenia. (OSNCP 1970 z. 12, poz. 217) / por. tezy do postanowienia SN z dn. 28.10. 1999 w spr. II UKN 176/99 publ. OSNP 2001/3/80/.

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem pod rządem art. 442¹ § 3 kodeksu cywilnego powód dochodzący naprawienia szkody na osobie nadal może mieć interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości (Uchwała Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 24 lutego 2009 r. III CZP 2/2009 oraz Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 11 marca 2010 r. IV CSK 410/2009 LexPolonica nr 3027551).

Mając powyższe na uwadze powód ma interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego względem niego za szkody mogące ujawnić się w przyszłości, pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem do którego doszło w dniu 19 stycznia 2013 roku.

Sąd Rejonowy całkowicie pominął, w uzasadnieniu wyroku, podstawę faktyczną i prawną rozstrzygnięcia w przedmiocie oddalenia powództwa w przedmiocie żądania z art. 189 k.p.c. Niemniej jednak, uwzględniając powyższe judykaty, Sąd Okręgowy ustalił odpowiedzialność pozwanej Z. T. za dalsze następstwa wypadku, jakiemu uległ powód, działając na podstawie art. 189 k.p.c., jak w punkcie drugim sentencji wyroku.

W okolicznościach stanu faktycznego tej sprawy istnieje możliwość ujawnienia się u powoda w przyszłości dalszych następstw tego wypadku lub pogłębienia już istniejących. Dlatego też takie ustalenie jak poczynione w punkcie drugim sentencji wyroku jest niezbędnym dla umożliwienia powodowi dochodzenia w przyszłości roszczeń opartych na tym stosunku prawnym, który był już przedmiotem rozpoznania w niniejszym postępowaniu.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd I instancji szerzej nie odniósł się również do żądania powództwa w zakresie kwoty 680 zł z tytułu odszkodowania za koszty uzasadnionego leczenia oraz rehabilitacji powoda. Sąd I instancji, uznał za zasadne przyznanie powodowi odszkodowania w kwocie 150 zł. Według Sądu Rejonowego biegły z zakresu ortopedii wskazał, że skutki wypadku powodowały konieczność zażywania leków przeciwbólowych i przeciwzapalnych, których koszt kształtuje się w granicach 30-50 zł. miesięcznie przez okres 2-3 miesięcy. Biorąc pod uwagę zeznania powoda, Sąd Rejonowy uznał za zasadne przyznanie na jego rzecz kwoty 150 zł z tego tytułu.

Materialnoprawną podstawą roszczeń powoda w tej części jest przepis art. 444 § 1 k.c.

Jak wynika z uzasadnienia Uchwały Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 19 maja 2016 r. III CZP 63/15, przepis art. 444 § 1 k.c. przyjmuje możliwość objęcia roszczeniem odszkodowawczym poszkodowanego wszelkich kosztów wynikłych z faktu uszkodzenia lub wywołania rozstroju zdrowia. Odszkodowanie takie kompensuje uszczerbek majątkowy poszkodowanego w postaci *damnum emergens* (art. 361 § 2 k.c.); koszty podnoszone są wprawdzie z woli tego podmiotu, ale w celu usunięcia lub ograniczenia niekorzystnych dla zdrowia poszkodowanego konsekwencji spowodowanych czynem niedozwolonym. Można mówić zatem o wydatkach celowych poniesionych w związku z deliktem powodującym uszczerbek niemajątkowy w postaci uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. Omawiane koszty mogą obejmować m.in. koszty leczenia i rehabilitacji (art. 444 § 1 zdanie drugie KC). Taka egzemplifikacja „wszelkich kosztów” służyła ustawodawcy do pokazania, że dyspozycją art. 444 § 1 KC objęte są zarówno koszty leczenia już poniesione, jak i koszty, które mogą być poniesione przez poszkodowanego w przyszłości. Z tego względu w art. 444 § 1 zdanie drugie KC wyodrębniono autonomiczne roszczenie, zgodnie z którym poszkodowany może żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody wyłożenia z góry sumy potrzebnej na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

W uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2007 r., I CSK 384/07, trafnie wyjaśniono, że uwzględnienie takiego roszczenia poszkodowanego nie może być uzależnione od tego, czy poszkodowany dysponuje własnymi funduszami na pokrycie takich kosztów. Decydujące znaczenie ma tu element woli poszkodowanego, tj. to, czy przystąpi on od razu do podjęcia leczenia lub rehabilitacji i wyłoży odpowiednie koszty, czy zdecyduje się na żądanie wyłożenia przez zobowiązanego sumy pieniężnej niezbędnej do pokrycia kosztów przyszłych, czy nawet wystąpi z obydwojema roszczeniami równocześnie, gdy wymagają tego poszczególne etapy leczenia lub rehabilitacji. Łatwo przy tym zauważyć, że u podstaw regulacji, zawartej w art. 444 § 1 KC, leży także istotny dla poszkodowanego czynnik czasu, skoro może on zawsze podjąć czynności lecznicze lub rehabilitacyjne niezwłocznie po wyrządzeniu mu

krzywdy w postaci uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, a weryfikacja poniesionych kosztów może nastąpić dopiero w ewentualnym sporze z podmiotem odpowiedzialnym za naprawienie szkody.

Pojęcie „wszelkie wydatki” w rozumieniu art. 444 § 1 KC powinno być interpretowane przy uwzględnieniu zasady pełnej kompensacji szkody. Można nawet stwierdzić, że takie określenie ustawowe zmierza wyraźnie do zaakcentowania tej zasady prawa odszkodowawczego w odniesieniu do omawianej postaci szkody. Oznacza to, że naprawienie szkody, obejmującej wydatki poniesione na leczenie lub rehabilitację, powinno służyć pełnej restytucji stanu istniejącego przed dokonaniem czynu niedozwolonego lub przynajmniej spowodowania takiego stanu, w którym poszkodowanemu zapewnione zostaną warunki życiowe zbliżone do tych, jakie miał przed wyrządzeniem mu krzywdy / za uzasadnieniem Uchwały SN z dnia Uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 19 maja 2016 r. III CZP 63/15/.

W aktach sprawy znajduje się opinia biegłego z zakresu rehabilitacji medycznej, z której wynika, że u powoda wskazana jest rehabilitacja w celu poprawy ruchomości w stawie skokowym, w celu nauki prawidłowego obciążania lewej kończyny dolnej i poprawy chodu oraz w celu zmniejszenia dolegliwości bólowych. Powód wymaga zastosowania wkładek ortopedycznych korygujących nieprawidłowe ustawienie stopy i wyrównujących skrócenie. Wskazane są 2-3 konsultacje lekarza rehabilitacji i 2-3 cykle po 10 dni zabiegowych fizjoterapii. Rehabilitacja może być realizowana w ramach NFZ. W przypadku długich terminów oczekiwania koszt wynosi: konsultacja lekarza 80-100 złotych, jeden cykl 10 dni zabiegowych średnio 300 złotych. Koszt wkładek wykonanych indywidualnie 120 - 200 złotych – wkładki nie podlegają refundacji NFZ / k. 133/.

Z tego tytułu łączne koszty rehabilitacji i zakupu wkładek wynoszą co najmniej kwotę 800 złotych. Uwzględniając powyższe wnioski oraz treść art. 444 § 1 k.c. roszczenie powoda w zakresie zasądzenia dodatkowej kwoty 680 złotych z tytułu odszkodowania jest w pełni zasadne i co więcej udowodnione. Na marginesie zwrócić należy uwagę, że przedmiotowe wydatki nie były kwestionowane przez stronę pozwaną w toku procesu.

Z uwagi na powyższe, działając na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak punktach I.1- I.2 wyroku

Odnosząc się do pozostałych zarzutów apelacji związanych z naruszaniem przepisów art. 98 k.p.c. i art. 102 k.p.c.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do żądania sformułowanego przez pełnomocnika pozwanego - (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. w piśmie procesowym z dnia 9 lutego 2017 roku. Żądanie odrzucenia zażalenia powoda A. W. wywiedzionego na rozstrzygnięcie o kosztach procesu z uwagi na uchybienie terminowi do jego wniesienia jest bezzasadne.

Możliwość zaskarżenia postanowienia rozstrzygającego o kosztach procesu, będącego składnikiem wyroku, wskazana w art. 394 § 1 pkt 9 k.p.c., dotyczy zarówno sytuacji, w której strona wnosi apelację, jak też, gdy kwestionując jedynie to rozstrzygnięcie, składa zażalenie. W pierwszym wypadku zaskarżenie rozstrzygnięcia o kosztach procesu jest akcesoryjne względem kwestionowania orzeczenia o powództwie i uzależnione od skutecznego wniesienia apelacji. Ponadto wobec żądania uchylenia lub zmiany wyroku w odniesieniu do istoty sprawy dzieli los jego wyniku. Nie ma zatem potrzeby wnoszenia odrębnego środka odwoławczego ani dochowania terminu wskazanego w art. 394 § 2 k.p.c.; jeśli strona nie składa apelacji, to zażalenie na orzeczenie o kosztach procesu ma charakter samodzielnego środka odwoławczego, co wymaga złożenia pisma spełniającego warunki określone art. 394 § 3 KPC, w terminie z art. 394 § 2 KPC. /por. postanowienie SN - Izba Cywilna z dnia 15-06-2011 w sprawie V CZ 26/11/.

W wypadku zaskarżenia wyroku sądu pierwszej instancji apelacją strona zaskarża jednocześnie orzeczenie o kosztach, bez potrzeby wnoszenia zażalenia, a termin do wniesienia apelacji odnosi się również do zaskarżenia kosztów / Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 6 września 2012 r. I CZ 5/12/.

Niewątpliwie w niniejszej sprawie powód wywiódł skutecznie apelację czyniąc to w ustawowym terminie. Skoro czternastodniowy termin do wniesienia apelacji odnosi się również do zaskarżenia kosztów procesu i termin ten

przez skarżącego został zachowany to wniosek o odrzucenie środka zaskarżenia skierowanego co do rozstrzygnięcia o kosztach procesu jest bezzasadny.

Natomiast zarzuty dotyczące rozstrzygnięcia o kosztach procesu okazały się uzasadnione.

Do kręgu okoliczności uzasadniających zastosowanie art. 102 k.p.c. należy zaliczyć zarówno fakty związane, jak również niezwiązane z przebiegiem procesu. Do pierwszych zaliczane są między innymi: podstawa oddalenia żądania, zgodność zamiarów stron w sprawach dotyczących stosunku prawnego, który może być ukształtowany tylko wyrokiem, szczególna zawilść lub precedensowy charakter sprawy albo subiektywne przekonanie powoda co do zasadności zgłoszonego roszczenia - trudne do zweryfikowania a limine, a ponadto sposób prowadzenia procesu przez stronę przegrywającą albo niesumienne lub oczywiście niewłaściwe postępowanie strony wygrywającej, która w ten sposób wywołała proces i koszty połączone z jego prowadzeniem. Zalicza się do nich także okoliczność, że rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło na podstawie faktów ustalonych na podstawie dowodów dopuszczonych przez sąd z urzędu, jak również niewspółmierność wysokości kosztów pomocy prawnej poniesionych przez stronę wygrywającą proces do stopnia zawilści sprawy i nakładu pracy pełnomocnika. Drugą grupę okoliczności wyznacza sytuacja majątkowa i życiowa strony./ por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2012 r. II CZ 95/12, (...) LEX nr 1232771/.

Przed wytoczeniem powództwa, powód dokonał zgłoszenia szkody pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. wzywając do zapłaty zadośćuczynienia.

Pismem z dnia 24 marca 2014 roku, pozwany poinformował powoda, że nie ponosi winy za wypadek, a zdarzenie nosi znamiona nieszczęśliwego wypadku. Należy podkreślić, że w piśmie pozwana nie wskazała na istnienie innego podmiotu odpowiedzialnego za zabezpieczenie chodnika. Niewątpliwie taka postawa pozwanej spowodowała skierowanie powództwa przeciwko pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej w Z.. Dopiero na etapie postępowania sądowego pozwana wskazała, że istnieje profesjonalny podmiot który ponosi odpowiedzialność za wypadek.

Można uznać za sprzeczne z zasadami słuszności - i nie obciążyć pełnymi kosztami strony przegrywającej sprawę (art. 102 k.p.c.) - żądanie zapłaty kosztów procesu zgłoszone przez przeciwnika, którym swym niesumieniem lub oczywiście niewłaściwym postępowaniem wywołał proces i koszty połączone z prowadzeniem tego procesu. / Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 1981 r. II CZ 98/81 /.

Mając na uwadze, że pozwana Spółdzielnia dopiero po wytoczeniu powództwa wskazała, że istnieje profesjonalny podmiot który ponosi odpowiedzialność za wypadek w przedmiotowej sprawie znajduje zatasowanie art. 102 k.p.c.

Z uwagi na powyższe, działając na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak punkcie I.5 wyroku.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym zostało ustalone w oparciu o przepis art. 98 § 1 k.p.c., w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Na przedmiotowe koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego ustalone na podstawie art. § 2 pkt 2 i § 10 pkt. 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie / Dz.U. z 2015 r. poz. 1800/.

Sąd Okręgowy na podstawie na podstawie art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. Dz. U. z 2010r., nr 90, poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w punkcie III wyroku obciążył pozwaną Z. T. nieuiszczonymi kosztami sądowymi, które wyniosły 34 złote.